EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 19.11.2026

INFR(2026)0165
C(2026)7528 final

PÕHJENDATUD ARVAMUS,

mis on adresseeritud Eesti Vabariigile

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 258 alusel

seoses sellega, et Eesti ei ole teatanud meetmetest, millega võetakse siseriiklikku õigusesse üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2023. aasta direktiiv (EL) 2023/2864, millega muudetakse teatavaid direktiive seoses Euroopa ühtse juurdepääsupunkti loomise ja toimimisega

PÕHJENDATUD ARVAMUS,

mis on adresseeritud Eesti Vabariigile

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 258 alusel

seoses sellega, et Eesti ei ole teatanud meetmetest, millega võetakse siseriiklikku õigusesse üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2023. aasta direktiiv (EL) 2023/2864, millega muudetakse teatavaid direktiive seoses Euroopa ühtse juurdepääsupunkti loomise ja toimimisega[1]

1. Direktiivi (EL) 2023/2864 artiklis 17 on sätestatud, et „[l]iikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 10. jaanuariks 2026. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.“

2. See, et Eesti Vabariik peab võtma meetmeid eespool nimetatud direktiivi nõuete täitmiseks, ei ole vaidlusküsimus.

3. Kuna Eesti Vabariik ei ole komisjonile teatanud kõnealuse direktiivi täitmiseks vastu võetud õigusnormidest ja komisjonil ei ole ka muid andmeid, mis lubaksid järeldada, et Eesti Vabariik on vajalikud õigusnormid vastu võtnud, on komisjon sunnitud arvama, et Eesti Vabariik ei ole kõnealuseid õigusnorme veel vastu võtnud.

4. Seepärast andis komisjon vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 258 sätestatud menetluskorrale oma 26. märtsi 2026. aasta kirjas nr C(2026) 3500/8 Eesti Vabariigile võimaluse esitada kahe kuu jooksul selles küsimuses oma seisukoht.

   Eesti Vabariigi 24. mai 2026. aasta kirjas INF(2026)0866 esitatud seisukohast ilmneb, et Eesti Vabariigi ametiasutused valmistavad kõnealuse direktiivi täitmiseks vajalikke meetmeid praegu ette.

   Komisjoni andmetel ei ole kõnealuseid meetmeid seni vastu võetud, igal juhul ei ole talle sellest teatatud.

   Komisjoni hinnangul peavad Eesti Vabariigi ametiasutused võtma vastu kõik vajalikud meetmed, et kõnealune direktiiv viivitamata siseriiklikku õigusesse üle võtta, nii et ülevõtmine toimuks ettenähtud tähtpäevaks, ning teatama sellest komisjonile.

[1] ELT L, 2023/2864, 20.12.2023.

5. Sellest tulenevalt tuleb komisjonil tõdeda, et Eesti Vabariik ei ole siiani võtnud kõiki vajalikke meetmeid, et tagada direktiivi täielik siseriiklikku õigusesse ülevõtmine, ning igal juhul ei ole ta sellistest meetmetest teatanud.

6. Kohustus teatada ülevõtmismeetmetest sisaldab kohustust kirjeldada piisavalt selgelt ja täpselt riiklikke meetmeid, millega liikmesriik on enda hinnangul kõik erinevad direktiiviga ettenähtud kohustused üle võtnud[2].

7. Seoses seadusandliku menetluse alusel vastu võetud direktiivide ülevõtmisega juhib komisjon Eesti valitsuse tähelepanu asjaolule, et Euroopa Liidu Kohus võib aluslepingu artikli 260 lõike 3 kohaselt määrata karistusmakse, mida komisjon kohaldab vastavalt 5. märtsi 2025. aasta teatisele „Euroopa Liidu Kohtus toimuvates rikkumismenetlustes komisjoni poolt soovitatavate rahaliste karistuste arvutamise meetodi muutmine“[3] ja 22. detsembri 2022. aasta teatisele „Rahalised karistused rikkumismenetluses“[4].

SEEPÄRAST

ESITAB EUROOPA KOMISJON,

olles 26. märtsi 2026. aasta kirjaga (viitenumber C(2026) 3500/8) andnud Eesti Vabariigi Valitsusele võimaluse esitada oma seisukoht ning pidades silmas Eesti Vabariigi Valitsuse 24. mai 2026. aasta vastust (viitenumber INF(2026)0866)),

JÄRGMISE PÕHJENDATUD ARVAMUSE

vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 258 esimesele lõigule ja tõdeb, et olles jätnud vastu võtmata õigus- ja haldusnormid, mis on vajalikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2023. aasta direktiivi (EL) 2023/2864 (millega muudetakse teatavaid direktiive seoses Euroopa ühtse juurdepääsupunkti loomise ja toimimisega) täitmiseks, või olles jätnud neist komisjonile teatamata, on Eesti Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad kõnealuse direktiivi artiklist 17.

---

[2] Euroopa Kohtu 8. juuli 2019. aasta otsus kohtuasjas C-543/17, komisjon *vs.* Belgia, EU:C:2019:573, punktid 51 ja 59.

[3] ELT C, C/2025/1481, 5.3.2025.

[4] ELT C 2, 4.1.2023, lk 1.

Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 258 esimesele lõigule kutsub komisjon Eesti Vabariiki võtma käesoleva põhjendatud arvamuse nõuete täitmiseks vajalikud meetmed kahe kuu jooksul alates arvamuse kättesaamisest.

Brüssel, 19.11.2026

Komisjoni nimel

Maria Luís ALBUQUERQUE
komisjoni liige

TÕESTATUD KOOPIA
Peasekretäri nimel

Martine DEPREZ
Direktor
Otsustusprotsess ja kollegiaalsus
EUROOPA KOMISJON